

Դիմք 50 Կող.

Հ. Ս. Խ. Հ. ԿԱՐՄՐԱՌՈՒՐՈՅ

ԱՐԵՋԻՆ ՊԵՏԹԱՏՐՈՂՆ

12-րդ բաժերագրան

ԵԵՔՍՈՎԻՐ

Մ Ա Կ Բ Լ Ե Թ

Վողրերպություն 5 արարվածով (20 պատկեր)

Տեկստի կոմպոզիցիան — Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Թարգմանություն — Հ. ԽԱՆ-ՄԱՍԻՆՅԱՆԻ

Տ. ՀԱԽՈՒՄՅԱՆԻ

Բեմակառություն — վաստ. սհմ. Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Ակտիսուրություն — վաստ. սհմ. Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Վաստակական պատճենագիրը — Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Արտաքին ձևավորություն — Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Յեղափշտություն — Ա. ԳՈՒԼԱՅՑԱՆԻ

Ակտիսուր առաջնահանդիպությունները

1933-

ԻՄ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ - Վ. ՇԵՖՍՊԻՐԻ ՄԱԿԲԵԹ“-Ի ԲԵՄԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ.

Իմ մտագրությունը չե, իհարկե, այս հոդվածով մանրամասն կերպով վերլուծել Շեքսպիրի «Մակբեթը» և նրա արժանիքները, այդ յերեկի կանեն քննազաները պիեսայի բեմադրությունից հետո, յետ ուզում եմ ծանոթացնել մեր թատրոնի հանդիսականին թե ինչպես եմ հասկացել «Մակբեթը» և թե ինչպես եմ կիրառել մեր թատրոնի անցյալում ունեցած փորձը և սկզբունքը կլասսիկ-ների նկատմամբ այս յերկի վերաբերյալ, և թե ինչպես եմ բեմադրել:

Վողքը տեղի յե ունենում Սկովակայում (Շոտլանդիայում) 10-11-րդ դարում: Գործողության միջադարյաը միջադարյան պալատական շրջանն եւ պատական ինտուրիվաններ, կեղծավորներ, փառասեր բոնականներ և մարդասպաններ, փորսներ ձգտում են փառքի և իշխանության, ուրիշներին ճնշելու և փոշնչացնելու գոռով:

Սկզբական թագավոր Դուռնկանի գորավաներ՝ Մակբեթն և Բանկոյին, փորսներ վերադառնալիս են լինում պալատ, ամայի գաշտում յերեք վեռկներ են հանդիպում: Վուկները Մակբեթին գուշակում են փայլուն պազգաւ նրան փողջունում են կագործի թենի ազնվական տիտղոս միջնադարյան Շոտլանդիայում) տիտղոսով և գորպես պապա թագավորի իսկ Բանկոյին թագավորների հայր կոչումն են տալիս: Այդ գեղաքից անմիջապես հետո Մակբեթն իրոք ստանում է թագավորի կողմէց կագործի թենի կոչումն իր կատարած քաջազրությունների համար: Գուշակումներից մեկն իրականանում եւ Այժմս Մակբեթին հանդիսատ չի տալիս թագի տենչը, փորի մասին նա յերազել և և մինչեւ կուկների գուշակումը, բայց գուշակումից հետո այդ ցանկությունը նրա մեջ ավելի յե բորսոքվում:

Մակբեթի կինը՝ Լեդի-Մակբեթը, փորը մի փառասեր կին եւ, նույնական վլանվում ե թագավորական աենչով և յերբ Դուռնկանը հյուր և գալիս Մակբեթի գլուխկը Լեդի Մակբեթը խորհուրդ և տալիս ամուռնուն սպանել թագավորին և այդպիսով տիրանալ գահին: Յեկ քանի փոր, թագի տենչը մինչ վեռկների գուշակությունն ել զբաղեցրել և Մակբեթին, իսկ այժմս նա այդ յերեւ գույշը համարում և գորպես նախախնամության խոռը, փորը պետք և իրականանա, և զբա համար կան ձեռնաու պայմաններ և հավատարիմ ոգնական իր կինը, Մակբեթը բնուունում ե կնոջ խորհուրդը և սպանում և թագավորին քնած ժամանակ: Հետո ել հետքը կորցնելու հոմար սպանում և թագավորի յերկու թիկնապահներին: Այս ամենից հետո Մակբեթին հաջողվում ե թագավոր ընարքել իր համախուների աջակցությամբ: Նրա ցանկությունները կատարված են, գուշակումներն իրականանում են: Բայց բավական չե թագավոր լինել պետք և տպանով կերպով թագավոր լինել Յեկ տհա գտնի ապահովության համար, նա պատվիրում և սպանել Բանկոյին և նրա փորդի ֆլինչին, քանի փոր վհուկները Բանկոյին, պակասությունը հայր կոչումն են տվել:

Բանքոյն սպանվում ե, իսկ նրա փորդին փախչում եւ Գաղանի սպանությունները վախ և գժգոնություն են առաջ բերում պալատականների մեջ և Մակբեթն այդ յերկություններին վերջ տալու համար, կասկածելով, փոր իր հետ ել այնպես կվարվեն, ինչպես ինքը՝ Դուռնկանի, ամենքի մեջ դավադիները և տեսնում ե ավելի յե սաստկացնում գաղտնի սպանությունները, գոչնչացներով փոչ միայն կասկածելի պալատականներին, այլև նրանց տոնմը:

Սակայն այդ գաղտնի սպանությունները չեն հանդարտացնում և բավարում նրան Մակբեթը սկսում է տառապելի իր ձեռքով սպանված մարդկանց ուրվականների հետապնդումից, կորցնում ե իր հանգիստն ու քունը:

Այս վոճարգոծություններից և ճնշումից հուզվում և ապատամբվում են պալատականները և ժողովուրդը: Թիները թողնում են Մակբեթին և հետանում Մակբեթը կորցնում ե իր հենարանը ամեն ինչները: Լեդի Մակբեթը ընկճվում, ցնցվում և անթիվ սպանություններից և խոճի խայթից ու մեռնում:

Մակբեթի գեմ ապատամբության գլուխ և կանգնում սպանված թագավորի փորդի Մակբուլը:

Մակբեթը սպանվում և թագավոր և գառնում Մակբուլը: Ահա համառուս բովանդակումը:

Եկասպիրն այս վողքերգությունը գրել է 1605-1606 թ. այս գործը պատկանում և նրա հանճարի հասուն շրջանին, փոթորկուղ կրքերով ցնցված մարդու հոգու նկարագրությունը գառնում և հեղինակի ստեղծագործությունների եյական նորությունը: Վողքերգությունը ներճաշված և պեսիմիզմի ուժեղ ջնչով և շատ պարզ նկատվում ե թե ինչպես Եկասպիրյան գործերի հեղինակն իր կենացքափառ կիրաբերմունքից գեպի կյանքն ու մարդիկ փոր նա ունեցել է իր նախորդ շրջանի բազմաթիվ բրածագործում, դառնում և հոռեախու և մոայլ, լի կասկածներով գեպի մարդիկ և նրանց ապերախությունը: Յեկ այն վերսպիրան, փոր Եկասպիրի գործերի հեղինակն ե, ըմբոս կոմա նսսեքսի ամենամուս բարեկամ և ընկեր Ռ. Ռետլենալը, փորն իր բարեկամի և գաղափառ բակցի գլամատումից հետո ընկնում և այգլիսի անթափանց հոռեախության մեջ, զանում և տփել համոզեցուցիչ և բնուուների և զատ անհասկանալի բաներ «Մակբեթում» գառնում ե հասկանալի: Եկասպիրը «Մակբեթ»-ի նյուութը վերցրել է 1577 թ. հրատարակված հունչիցի «Շոտլանդական պատմություն» իրունիվայից:

Յերբ մենք համեմատում ենք այս վողքերգությունը խրոնիկայի հետ, մենք տեսնում ենք, փոր Եկասպիրը նոր սոյումն չի ստեղծագործել և փոչ ել նորանոր մանրամասնությամբ պատմությունը ճշտել, նա միմիպայն նյուութը վերամշակել ե և այդ գործի մեջ նա իր ամբողջ մեծությունը ցուցաբերել Եկասպիրը մեծությունը, այդ կիսալեկնգաբար պատմական նյուութի, վարպետորին մշակման մեջ ե, խորը նոգերանական արաբքների, գեղարվեստորեն վերաբառման դրելու և դեպքերի ներքին զբգապատճանների իմաստագործման և հիմնագործման մեջ ե: Կիսաատասպելական պատմական Մակբեթը, Եկասպիրի մոտ զանում և մեջ ե: Կիսաատասպելական պատմական Մակբեթը, Եկասպիրի մոտ զանում և ունակ մարդ և բոլոր գործող զեմքերը ներկայացված են փորպես մոնումենտալ ունակ մարդ և բոլոր գործող զեմքերը ներկայացված են այս կասկածության ձևի մեջ: Եկասպիրն ապատ կերպով և ոգտադրելով նյուութը: Պատմությունից վերցել է այն, ինչ փոր կերպով կարենը և յեղի մեր մտահանական արաբքների, գեղարվեստորեն վերաբառման կերպածական մեջ ե, փոր կա բովանդակություն և վողքերգություն ձևի մեջ:

Եկասպիրն ապատ կերպով և ոգտադրելով նյուութը: Պատմությունից վերցել է այն, ինչ փոր կերպով կարենը և յեղի մեր մտահանական արաբքների, գեղարվեստորեն վերաբառման կերպածական մեջ ե, պուտեմական արաբքների, գեղարվեստորեն վերաբառման կերպածական արաբքների, գեղարվեստորեն վերաբառման մեջ ե, փոր կա բովանդակություն և վողքերգություն ձևի մեջ:

տվյալներ,—համառորեն հետապնդել և նպատակագրումը Ակնարկներից սպեկո-
ծել և հոյակապ ամբողջացած պատկերներ, հուշելու ցնցով բնավորություններ
(խարսկակերներ) ճակատագրի հետ մարտնչույ գանձափեժ թուզով մարդկային փո-
թորկով հոգու փողբերքությունը և այս ամենը պարուրել և միջնադարյան
ֆանտասմիկայի մօռւցով:

Հողենթղվի արկածային պատմությունը, Շեքսպիրը վեր և ածել մարդկային նորմի գորբերության, ուժն հոգեւանական դրամայի, նրբին հոգեւանական դիառողություններով և բարյոյախոսությամբ:

Դրամատուրգիական և բժիշմական առավելություններով, զբամատիկ զրությունների աստիճանական զարգացմամբ, բեմական բարձմաթիվ եֆեկտավոր տեսաբաններով, միասնական դրսողության դինամիկ զարգացմամբ և փարզետորեն մշակված բնափորձություններով «Մակրեթ» վողը բարձրությունը հազվագյուտ պիեսներուց մեծին և վոչ միայն Շեքսպիրի գրվածքներում, այլև համաշխարհային զբամատուրգիայի մեջ:

Վողբերգությունը կառուցվածք է մի դեպքի չորրդը: Ենիստրոնում փորսկա
տիտան կանգնած և Մակրեթի Փիդուրան, այդ փառասեր մարզու փողերգու-
թյունը, փորի ճակտապարի ճեակերպմանն և բնեաված մեր ուշադրությունը
Մակրեթը նախ մարտահչում է իր փառասերության տենչի հետ ապա իր ճա-
կտապարի:

Հակիրք կարելի յէ բնորոշել Շեքսպիրի նպատակալրումը «Մակեռթում»
այսպես—եյականը, վոր հանգես և զալիս պիեսում (բացի այն մաքերլից, վո-
րոնք անձնապես կապված են հեղինակի և տիրող պալատական կյանքի անց-
ու դարձնեն և հաճոյախոսություններ են, ժամանակի վորոշ իշխող անձանց)՝
կայանում և նրանում, վոր չար սկսածը չարով կիբրջանա, վոր արտաքին հա-
ջողությունը յերբեք չի կարող ներքին հանդսություն տալ մարզուն, վոր յե-
թի մարզս ձգտում և փառքի և իշխանության վոճակություններով, նրան-
իր խզնի խայթը հանդիսա չի տա, և նա կլործանվի և վոր չի կարող մարզս
իր յերջանկությունը կառուցել ուրիշի կործանման դնով և չի կարող արդ յեր-
ջանկությունը բավարարող և հաստատուն լինել:

Ենքապիրն իր այս փողբերդության մեջ հանգեստ է յեկել փոչ միայն փորպես անզուգական վարպետ զբամատուրդ, նյութի կոմպոզիցիայի և այլ տեսակետներով, այլև փորպետ մեծ հոգեբան և իր ժամանակի ու դասակարգի խոշոր բարոյաբառու Վողբերդությունը ներշնչված և մարդու և որհասի համարական այն փիլիսոփայությամբ, վոր մարդու անկախ չեր բնության ուժերից, վոր նրա կյանքը, ձակատագիրը կանխորոշվում եր բնության մեջ իշխող բարի և չարութերով; Վոր մարդու իր մեջ ունի թե բարու և թե չարի սաղմեր, վորոնք զեկավարվում են, մարդուց գուրս գտնվող բարի և չար ուժերի փողիներով; Վոր մարդու մեջ յեղած չար և մարդուց գուրս գտնվող չար ուժի մեջ կա կապ և համադրծակցություն: Մարդու յենթակա յի այդ չար ուժերի ազգեցության, փորովինեակ նրանք վիճակում են մարդու չորս կողմը և զոն են փնտռում, և այն մարդը վոր բարոյապես թույլ եր յենթարկվում և այդ չար ուժերի գայթակը լուրջության, համագործակցում և նրանց հետ և վերջը վոչնչանում և այդ գործակցությունների ինկ բարոյապետ ամբակուռ մարդը չի յենթարկվում այդ չար ուժերի ազգեցությանը, վորովինեակ բարի ուժն և թագավորում նրա հոգում և այլն և այլն: Յեկ այս փիլիսոփայության պարզ ապացուց եր, «Մակրեթում» 3 փուլիների և այլ փուլիների ներկայությունը, նրանց անհրաժեշտությունը դորոշել գերը պիկնուտի զարգացման և վախճանի համար: Մասյ, Փանտաստիկ

Հորիզոնի վրա հայտնվում են 3 վիտուկներ, գործնք սպասում են Մակերթին, Մակերթի և այդ չափ ուժերի մեջ կապ կա և այդ կապը կործանում և ներռում:

Հավատում եր, թե չեր հավատում ինքը Շեքսպիրը վհուկներին և զոգիներին դա եցական նախակություն չունի մեզ համար, (կան շատ փաստեր, նրա այլ գրվածքներից, վոր նա դիտության այնքան ել չեր հավատում և շատ բաներ բացատրում եր աներեւոյթ ուժիւթիւն գործողություններով): Փաստն այն ե, վոր Շեքսպիրն իր վողքը բության մեջ ուղում և հավատացնել իր հանդիսականներին այդ տեսության մեջ, Մակբեթի և լ, Մակբեթի վողքերգությամբ և նրա գախճանով: Ահա այս տեսության դեմ և ուղղված իմ աշխատանքը, մի տեսության, վորս ընդունելի, տարածված և պիտական տեսություն և յեղի՛ Շեքսպիրի և Մակբեթի գարեւում, բայց անհանդութեալի յէ իր գասակարգացներին եյությամբ մեր որերում:

Ճեկսովիլը այս վողբերդությունը զրել և այն ժամանակ, յերբ ամբողջ Անգլիան (և վոչ միայն Անգլիան) հավատում եր վուուկների գոյության և հետապնդում եր նրանց: Հայրությներով խարույկներ ելին հանփում կամ մաս-մտու արվում, անմեղ պառավ կանայք և տղամարդունք յեթե նրանք մեղագրում ելին, կտիարդանքի մեջ, կամ կասկածելի յեր թվում նրանց արտաքինը: Յեկ շատ քաղաքական, անտեսական դժվարին կացությաններ և բնության աղետներ բացարձում եր (և զեր բացարձում ե) վուուկների կամ չչար վոգիների գոյությամբ և կտիարդանքով: Յեկ քանի գոր այդ յերեւոյթները պետք ե բացարձեր գլխությունը, իսկ նա թույլ եր այդ զջանում և անկարող լինելով բացարձել նման յերեւոյթները, յերեւոյթների բացարձությունը կաթուլիկ յեկեղեցու ձեռքն եր, նոգոր հայրեն ելին գլխարքում աղնվականության հետ միասին, այդ պայքարը թե վուուկների և թե անհավատ գիտականների գեմ: Այդ հավատքը և տեսությունը ձևնատու յեր նրանց, վորաբեզի մշտական առ ու սարսափի տակ պահելով հավատացյաներին, միշտ ել յերեկոյն ողնության կարեքը զգային նրանց չարից խափանելու համար: «Մակրեթ» պլիսայի գլխարքը զարդիչ ուժին են հանդիսանում վուուկներն, այսինքն այդ տեսությունը իմ բեմագրության մեջ մեր որիքի տեսությամբ ցուցաբերում ենք Ճեկսովիլի տեսությունը և մերկացնում հենց իրեն Ճեկսովիլի ստեղծած կացություններով, ոեմքերով և տեկստով, բայց փոփոխված կոմպոզիցիայով և խմբագրելով:

Սեր մերկացումը կայանում է նրանում, զոր ցուցաբերում ենք նենց իրեն Շեքսպիրով իրականությունը, այսինքն, զոր վոչ թե նախաճաշությունն ե, «կանխողոշում» մարդուն կյանքը այլ ինքը, մարդը, զոր վոչ թե մարդու չուրծը վաստոց չչար ուժին» են ազգում նրա վրա և նրա զործերը զեկափառում, այլ չըշապատը, զորի ճնշումն ե ինքը մարդը, և զորը ստեղծել են իրենք մարդիկ իրենց գասակաբային շահերից յելած:

Ցես վերացնում եմ վշտուկներին, փորպես չալ ուժերի ներկայացուցիչներ, առաջ են գալիս այլ «վշտուկներ» փորոնք վիտառմ են միջնադարյան պալատում (և ինչու միայն միջնադարյան և գոչ մեր որերի կապիտալիստական իշխող ըքանների) ստեղծում են և վոչնչացնում արքաներ, յեթե նրանք չեն բավարարում իրենց շահերին:

Վոչ թե փաստասիկ զըջապատռումն և կատարվում «Մակուֆ» տրագուկիան, այլ միջնադարյան սոցիալական և պալատական փոնի վրա:

Մակրեթը ուզում և թագավոր դառնա, ուզում և իշխանություն և փառք ձեռք բերի; Յեզ այդ նա ցանկանում և մինչև վհուկների յերկալը, և դրա մասին դիտեն շատ պալատակաները :

Դունկանը թույլ և անկարող թագավոր ե, նրա գեմ շատ հաճախ են ապստամբում ժողովուրդն ու թեները և նրա որոք հաճախակի յե Սկզբայան անգլիական և նորվեգիական արշավանքների յենթարկվում: Պալատականները դժոհն են Դունկանից, փորովհետեւ յենթակա յեն ներքին և արտաքին թշնամիների հարձակումներին ու թալանին: Նրան ուզում են, զոր իրենց թագավորը լինի ուժեղ, անվեներ զորավար Մակեթը, զորը սարսափ և ազդում թշնամիներին իր քաջությամբ, այս ժամանակ խաղաղություն կլինի յերկրում: Նրանք դիմեն, զոր Մակեթն ուզում ե լինել թագավոր, դիմեն և այս, զոր նա ինչպես և շատ շատերն այս ժամանակ համատում իյին վիուկներին և զանազան վոգիների գոյության: Յեկ ահա այս պալատականները զորոնք իրականությանն են հավատում, զորոցում են միստիքիացիայի յենթարկել Մակեթին ի հոգուտ իրենց, հետեւ նրան և ոդնել իր նպատակին համարու համար: Մակեթին դիմավորում են յերեք ցինուկները զորներ առում են նրան իր հոգու բազմանքը: Ինտրիգան հաջողում ե, Մակեթը և Բանքոն համատում են այդ ցինուկներին բայց այդ ցինուկները խևական են միմիայն Մակեթի և Բանքոյի համար, և քանի զոր ինտրիգան հաջողում ե, նա տարածվում է առաջ, Դունկանի զեմ գագ և կազմակերպվում և խորհուրդ ե տրվում նրան, հյուր գնալ Մակեթի մոտ: Դավադիր պալատական Ասգուսը, գիտե իր փորձով, զոր նման այցելությունները, Մակեթի պես հոգեկան կացության մեջ գտնվող մարդու համար անհետանք չի անցնի: Դունկանը սպանվում ե: Մակեթը ընտրվում և թագավոր, սպանվում և և Մակեթ թագավորը, — վորովհետեւ նա յև չի բավարարում իր քջապատին, և ընտրվում ե Մակելը և այսպես շարունակի: Վոչ թե վիուկներն են դառնում իր բեմադրությամբ զբամայի շարժիչ ուժը, այլ պալատական քջապատը: Խոկ պալատական այս խմբավորումներն ընդգեմ Դունկանի և Մակեթի, առեղծում են շնորհիվ յերկրում տիրող սոցիալիստական խոշոր հուզումների: Այսպես և ցուցաբում «Մակեթը» և ապացուցվում ե, զոր պալատական քջաններում իջևանությունը միշտ ել ձեռք և բերվում փոճրագործությունների և սպանությունների միջոցով և այն ել սովորաբար առանց խղճի խայթի զոր բռնակալներն հաղթվում են վոչ թե բարի վոգիների դեկանացած և ազ բռնակալների ձեռքով միայն, այլև ձնչված ժողովրդի ձեռքով յեթե միայն նա հասկանա զոր իրենը կոչված են իշխաններ տապակելու համար: Մեր բեմադրությունը փորձում և պացուցել (Շեքսպիրի տեկստով) զոր առհատի «Ճակատագիրը» քջապատն և վորոշում և զողբերդությունը ստեղծվում և «Մակեթի» մեջ վոչ թե Մակեթը և որհասի բախվելուց, այլ Մակեթի և քջապատի անհամասր պայքարից:

Պարզ ե, զոր փոխելով հեղինակի վերոհիջալ տեսությունը, հանելով ձաւկատագրական վիուկներին պետք և փոխարինվեն դրանք այն ուժերով, զորոնք իրոք յեղել են և ստեղծել են այս զբաման:

Փախարինելով Փանտաստիկ աշխարհը ուեալ աշխարհով, պարզ ե, զոր տուաշ են յեկել և նոր գործող անձինք և նոր տեկստ, զորը փերցրել և Շեքսպիրը այլ գործերից:

Դիմագործապես ցուցաբուրքած են ապատամբ ժողովրդի խմբեր և նըանց դեկանացած Սրանցից մեկն և, Զեկ-կելը, ժողովրդական հերոս, նույնպես որպագիական վիուկներից վորոշ կտորներ, Ուչարդ Յ-բդ, Ուչարդ Հ-բդ և Հենրիի Ֆ-բդ: Տրագիական վիուկն վորոշ կտորներ, Ուչարդ Յ-բդ և Հենրիի Ֆ-բդ: Տրագիա-

թյունը թե խաղարկության, և թե արտաքին ձեւագործման և թե յերաժշտության մեջ: Տրագեդիան, իր պահանջներն ունի թե խաղարկությունից և թե արտաքին ձեւագործմից: Պահանջվում ե ժեստի և հույզի եթովեսիա: Կենցաղայիշն առնը վերանում է, առաջանում է պաֆոս, զորը պետք ե արտահայտվեն վոչ թե միայն ձայնով այլև հույզով զորն ավելի յե ուժերին արտահայտվում և ընդդրվում, քան սովորական զբամայում, նույն ընդգծությունը և լարվածությունը պահանջվում ե միզանացենաներից:

Արտաքին ձեւագործման մեջ, զորը կատարել և արվեստագետ Միքայել Արուտչյանը, մենք աշխատել ենք տալ տրագեդիային պատշաճ, զօնափորքած, խաղարկության վայր, տեղի հատկանշականը տալով փոքրիկ զետալում: Վեց հարթությամբ բաժանված տարածությունը, ըրջապատված և բարձր (փոքան ներում ե մեր փոքրիկ բեմի բարձրությունը) պատերով և բաժնում ե Յ բիմի: Ամբողջ բեմը ներկայացնում ե միջնադարյան դղյակի սրահ, վորտեղ կառուրվում և ամբողջ պիեսան, առանց զեկորաբավ խոչը փոփոխությանների: Թի ընության և թե սանյակային տեսարանները կատարվում են այս պարագակած զգյալիկում: Վորոշ եկեմենտները վերցրել ենք նաև Շեքսպիրյան ժամանակաված թատրոնից:

Յերաժշտության հեղինակն է յերիտասարդ կոմպոզիտոր Արամ Խաչոտրյանը: Մենք նպատակ ենք ունեցել, յերաժշտությունը ծառայեցնել զուրկեացածությունը հնչյուն, պատկերից—պատկերի փոփոխության ժամանակ և փոլուսությունը հնչյուն լարված պառուզաների ընթացքում:

Մասնակցում և ամբողջ խումբը: Մասսայական տեսարաններում մասնակցում ե նաև թատրոնին կից թատերական տեխնիկումի առաջին կուրսի ուսուանողները:

Բեմադրող՝ ԱՐՄ. ԳՈՒԼՅԱԿՅԱՆ

ԳՈՐԾՈՂ ԱՆԶԻՆՔ

Դունկան, թաղավոր Սկովտիալի	Տ. Այվազյան
Մալկոլմ, նրա վորդին	Վ. Բագրատունի
Մակբեթ, զորավար	Վաստ. դեր.
	Հ. Ներսեսյան
	» Մ. Զանյան
Լեդի Մակբեթ, նրա կինը	Վաստ. դեր.
	Արուս-Վուկանյան
Բանքո, զորավար	Ռ. Վարդանյան
Ֆլինս, նրա վորդին	Վավիկ Վարդանյան
Յեպիսկոպոս	Թ. Դիլայյան
Անգուս	Ա. Ալանյան
Մակբուֆ	Վաստ. դեր.
Բոսս	Ավետ Ավետիսյան
Լինոքս	Գ. Զանիբեզզյան
Մենտեթ	Լ. Մարյան
Կաթնես	Բունյաքյան Որի
Սիվարդ, անգլիական զորավար	Գ. Մուսելյան
Սկյոտն, Մակբեթի թիկնապահ	Գ. Ալանյան
Բժիշկ	Վաստ. դեր.
Դոնապան, Մակբեթի մոտ	Գ. Ավետյան
Ա. աղջիկ	Գ. Գաբրիելյան
Բ. աղջիկ	Ա. Յեղյան
Եմմանուել Վանական	Մ. Կոստանյան
Մարդասպան	Ս. Հովհաննիսյան
Ա. քահանա	Տ. Աբրահամյան
Բ. քահանա	Զգեստավորված վհուկներ
Գ. քահանա	Վ. Առաքունի

Զեկ-Կեդ	Վ. Մարգունի
Դիկ	Հ. Ավագյան
Զոն	Ո. Մարոյան
Զորջ	Ն. Գևորգյան
Մմիտ	Ս. Աքեղյան
Սուրհանդակ Զեկ-Կեդի մոտ	Տ. Խաչատրյան
Ա. Սուրհանդակ Դունկանի մոտ	Ծ. Սամոկրանյան
Բ. Սուրհանդակ Դունկանի մոտ, սպա	Գ. Ալանյան
Ա. Լրաբեր Անգուսի մոտ	Ա. Շերենց
Բ. » » »	Ծ. Սամոկրանյան
Ա. Ապստամբ Քաղաքացի	Գ. Մուսելյան
Ա. Կին ապստամբ	Ա. Արազյան
Ա. պասալոր	Ծ. Սամոկրանյան
Բ. »	Հ. Գալստյան
Պալտստական կանայք	Լ. Ալեքսանյան
	Ե. Շահինյան
	Հ. Գարագաս
	Ա. Միրզայան
	Ա. Սիմոնյան
	Ա. Արազյան
	Մ. Պարնիկյան
	Գ. Սեհիանյան
Ապստամբ կանայք	Լ. Ալեքսանյան
	Ա. Միրզայան
	Ե. Շահինյան
	Ա. Սիմոնյան
	Մ. Փրայան
	Ա. Արազյան
	Գ. Գևորգյան
	Մ. Պարնիկյան
	Ա. Յեղյան

Պալստականներ, թիկնապահներ, սպագականներ, սպատավորներ, սուրհանդակներ, աղջոկներ, և այլն.

(Մասսալական տեսաբաններում մասնակցում են թատերական տեխնիկումի 1-ին կուրսը):

‘*କର୍ମକଳୀ*’ । ୨୦୩୩ ମସିହାରେ

Բեմադրական մասի վարիչ և նկարիչ՝ Ա. Արուտչյան
» » » Եղի ողնական՝ Ա. Դալլաքիշիլի
Հուշաբարներ՝ Առլանց ան Ա. Մինասյան Ա.
Ելիքտրո ցեխի վարիչ՝ Ա. Մամուրդղաշ ան
Մանտուրներ՝ Ա. Վարոսլան, Հ. Մառանջյան
‘Իալզիբոբի վարիչ՝ Ա. Մարգարյան
Գերձակներ՝ Ա. զիգլան Կ., Սիմոնյան Թ., Ասատրյան Ա.
Պարիկներ և զրիմներ՝ Ա. Մամկելլանի և Գ. Ասատրյանի
Մակետչիկ՝ Ա. Խմալյան
Ներկարար՝ Գ. Մարգարյան
Ուկովիզիտ՝ Ն. Կոնդրատյան

Յերաժշտակումք՝ Առոջան Բ., Հովհաննիսլան Մ., Հայոց արքա Ա., Լիսիցյան Ա., Դադիմյան Ա., Մարտիրոսյան Ա., Մկրտչյան Ջ., Մարգարյան Վ., Քոթախալյան Հ., և ուժանդակ 12 հոգի Պետկոնսերյանից:

Բհայի բանվորներ՝ Ավետիսյան Ա., Բաբլոնյան Հ., Թեղուցյան Ա., Համբակյան Ա., Դավթյան Ա., Մարգարյան Ա., Վահագին Ա., Վարդյան Ա., Վարդյան Գ., Վարդյան Ջ., Վարդյան Լ.

Հյուսներ՝ Գալաջիան Ա., Կարապետիան Ա., Հարությունյան Գ., Մարլիկան Կ., Շուշանյան Մ.:

Ներկայացումը վարում են՝ ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ Տ., ԴԱՎԻԹԻՉԵԿԻԼԻ Ս.,
ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ Ա.

Գիշեասի վարիչ՝ վաստ. ուժ. Ա. ԳՈՒՐԿԱԿՅԱՆ

Պետհրատի տպակ NL0977013
Գլավիս 8467. Պատվեր 100. Վրաժ 2500

ՀՀ Ազգային գրադարան

19.

11

26571

7